

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

Η Αννούλα του Sydney

Ηταν το πρώτο φιλί, έστω και απαλά στο μάγουλο, που δέχτηκε από άνδρα ύστερα από είκοσι χρόνια. Η Ισμήνη ανατρίχιασε. Όμως γρήγορα συνήλθε. Του ανταπέδωσε ένα ευγενικό χαμόγελο και τον ακολούθησε στην θέση που της έδειξε να κάτσει στο τραπέζι.

Τότε εκείνος πήγε και έκατσε δίπλα της.

Απέναντι έκατσε η Μαργαρίτα και ο Άλκς.

Πρώτος μίλησε ο Στέλιος Ραγής:

- Απόψε θα μας κρατήσει συντροφιά και η Μαργαρίτα. Πάντα κάθεται στο τραπέζι μαζί μου, όταν φιλοξενώ φιλικά άτομα, και συνέχισε:

- Όταν έχω επαγγελματικές συναντήσεις η Μαργαρίτα μας σερβίρει το φαγητό στην μικρή τραπεζαρία και φεύγοντας κλείνει την πόρτα πίσω της.

Η Ισμήνη βρήκε τον εαυτό της, χαμογέλασε και είπε:

- Χαίρομαι που είναι μαζί μας. Γινηκάμε φίλες. Υπέροχη κυρία και άγγιξε με τα χέρια της το κίτρινο σάλι που της δάνεισε η Μαργαρίτα για την βραδιά.

Η Μαργαρίτα παρόλο που δεν ήξερε ελληνικά κατάλαβε πως το αφεντικό μίλησε για αυτήν και χαμογέλασε ευγενικά σε όλους.

Στο τραπέζι ήταν γεμάτο αποκλειστικά με θαλασσινά. Μεγάλες πιατέλες με καβούρια, γαρίδες, μύδια, στρείδια, ένα μεγάλο αστακό και άλλα.

Αυτό που έκανε εντύπωση τόσο στην Ισμήνη όσο και στον Άλκς ήταν οι μεγάλες γαρίδες και τα καβούρια.

Υπήρχαν φυσικά και στην Ελλάδα. Αλλά για αυτούς ήταν απλώςιαστα. Πως μπορούσαν να δώσουν τόσα λεφτά για θαλασσινά.

Τώρα το τραπέζι ήταν γεμάτο με ότι λαχταριστό θα μπορούσαν να έχουν.

Ο Στέλιος Ραγής πήρε το πιάτο της Ισμήνης και το γέμισε με ότι είχε η κάθε πατέλα.

- Είναι πολλά κύριε Στέλιο, ποιος θα τα φάει όλα αυτά, είπε η Ισμήνη χαριτωμένα.

Στο μεταξύ η Μαργαρίτα πήρε το πιάτο του Άλκς και άρχισε να το γεμίζει με θαλασσινά.

- Grazie signora της είπε ο Άλκς στα ιταλικά.

Χάρηκε η Μαργαρίτα που άκουσε ιταλικές λέξεις και νόμιζε ότι ήξερε Ιταλικά και άρχισε να του μιλά στην

γλώσσα της.

- Όχι σινιόρα Μαργαρίτα δεν γνωρίζω ιταλικά της απάντησε στα αγγλικά ο Άλκς.

- Τι κρίμα του είπε η Μαργαρίτα.

Δημιουργήθηκε μια ευχάριστη ατμόσφαιρα στο τραπέζι με το Στέλιο Ραγή να περιποιείται την Ισμήνη και η Μαργαρίτα να φροντίζει το πιάτο του Άλκς.

Ήπιαν άσπρο κρασί και τσούγκρισαν τα ποτήρια.

Όταν τέλειωσαν η Μαργαρίτα σκόπηκε μάζεψε τα πιάτα, τους ετοίμασε καφέ και τους άφησε μόνους. Φυσικά και ακολούθησε τις εντολές του αφεντικού.

Δική του φυσικά ήταν η ιδέα για τα θαλασσινά και να κάτσει η Μαργαρίτα μαζί τους στο τραπέζι.

Όταν έμειναν μόνοι ο Στέλιος Ραγής αποτεινόμενος στον Άλκς του είπε:

- Φρόντισα για εσένα Άλκς να πιάσεις δουλειά σε μια παροικιακή εφημερίδα. Ο εκδότης είναι φίλος μου και μου είπε με ξεχωριστή χαρά θα δεχόταν ένα νέο άτομο και μάλιστα απόφοιτο πανεπιστημίου από την Ελλάδα, στο προσωπικό του.

- Μα εγώ δεν είμαι δημοσιογράφος απάντησε απορημένα ο Άλκς. Τι μπορώ να προσφέρω στην εφημερίδα;

- Θα τα καταφέρεις Άλκς. Είσαι απόφοιτος πανεπιστημίου όπως μου είπες στο νοσοκομείο που κουβεντιάζαμε.

- Ναι αλλά σπούδασα ζωγραφική, με ειδίκευση την εκτίμηση πινάκων.

- Θα τα καταφέρεις και στην δημοσιογραφία. Εξάλλου που μίλησα με τον εκδότη προ λίγου, μου είπε πως σε θέλει για εξωτερικό

ρεπορτάζ. Θα σε συνοδεύει ο φωτογράφος της εφημερίδας με το αυτοκίνητο της υπηρεσίας και την φωτογραφική του μηχανή και θα επισκέπτεστε τόπους εργασίας Ελλήνων μεταναστών και θα παίρνεις συνεντεύξεις.

Ο Άλκς έδειχνε κάποια ταραχή. Δεν περίμενε πως θα εύρισκε αμέσως και δουλειά και μάλιστα σε εφημερίδα. Ήταν από την Ελλάδα αποφασισμένοι αυτός και η Ισμήνη να πιάσουν δουλειά σε εργοστάσιο όσο σκληρή και αν ήταν. Χρειάζονταν και οι δύο τους χρήματα για ενοίκιο, φαγητό, ρούχα και τόσα άλλα πράγματα.

Και ενώ σκεπτόταν όλα αυτά άκουσε τον Στέλιο Ραγή να του αναφέρει για την αμοιβή του.

- Θα παίρνεις δέκα λίρες την εβδομάδα. Εδώ πληρώνεται κάθε δεκαπέντε μέρες.

Ακούγοντας για δέκα λίρες Αυστραλίας, ο Άλκς τις μετέτρεψε αμέσως σε δραχμές.

Δεν συγκρατήθηκε και ρώτησε τον Στέλιο Ραγή απορημένα:

- Θα παίρνω τόσες πολλές δραχμές την εβδομάδα κύριε Ραγή;

- Ναι απάντησε ο Στέλιος Ραγής που στην αρχή δεν μπορούσε να καταλάβει την ταραχή και την απορία του Άλκς.

- Το ποσό αυτό σε δραχμές στην Ελλάδα κύριε Ραγή, το έπαιρνα δουλεύοντας δύο μήνες.

- Άλκς εδώ είναι Αυστραλία και τα πράγματα είναι διαφορετικά. Ξέχασε τα όσα έζησες στην Ελλάδα και επικεντρώσου στην νέα σου πατρίδα. Χρειάζεται πολλή δουλειά και αφοσίωση σε αυτό που κάνεις. Μόνο τότε προοδεύεις.

- Ευχαριστώ κύριε Ραγή απάντη-

σε ο Άλκς. Θα αφοσιωθώ στην νέα μου πατρίδα και στην νέα μου δουλειά. Το υπόσχομαι.

Τότε πήρε το θάρρος η Ισμήνη και ρώτησε:

- Τι θα γίνει με εμένα κύριε Στέλιο. Θα πρέπει να βρω και εγώ μια δουλειά και να νοικιάσουμε σπίτι με τον Άλκς.

Ο Στέλιος Ραγής δεν απάντησε. Σκόπηκε από την θέση του και άρχισε να βηματίζει νευρικά στο δωμάτιο.

Τόσο ο Άλκς όσο και η Ισμήνη τον παρατηρούσαν απορημένοι.

Κατάλαβαν και οι δύο πως ο άγνωστος για αυτούς, πριν λίγες ώρες άνδρας, είχε την δύναμη και την θέληση να αλλάξει την μοίρα τους προς το καλύτερο.

Γιατί; Τι ήταν εκείνο που έκανε τον ισχυρό αυτόν άνδρα να τους συμβαθήσει και να θέλει να τους βοηθήσει;

Πέρασαν μερικά δευτερόλεπτα με τον Στέλιο Ραγή να βηματίζει στο δωμάτιο, με σκυμμένο το κεφάλι.

Ξαφνικά σταμάτησε. Πήγε και κάθισε δίπλα στον Άλκς και κοιτάζοντας την Ισμήνη στα μάτια της είπε:

- Εσύ Ισμήνη δεν πρόκειται να δουλέψεις έξω. Θα μείνεις εδώ στο σπίτι.

- Μα έχω ανάγκη να δουλέψω. Χρειάζομαι τα λεφτά κύριε Στέλιο, απάντησε η Ισμήνη.

- Θα έχεις το ίδιο εβδομαδιαίο εισόδημα που θα έχει και ο Άλκς

- Δέκα λίρες την εβδομάδα;

- Ναι

- Και τι θα κάνω στο σπίτι και θα παίρνω τόσα λεφτά. Ποιος θα με πληρώνει; Πήρε το θάρρος και ρώτησε η Ισμήνη σε αυτήν την απρόσμενη πρόταση του Στέλιου Ραγή.

Η απάντηση του Ραγή ήταν:

Θα φροντίζεις το σπίτι μαζί με την Μαργαρίτα. Θα σε πληρώνει η εταιρεία μου ως προσωπικό του σπιτιού. Θα έχεις το δωμάτιο σου, όπως και ο Άλκς το δικό του. Αυτό που έχετε τώρα. Το φαγητό θα είναι δωρεάν και για τους δύο.

- Κύριε Στέλιο πήγε να πει κάτι η Ισμήνη μα δεν μπόρεσε, αμέσως ξέσπασε σε ένα δυνατό κλάμα με αναφιλητά. Κοντά της έτρεξε αμέσως ο Άλκς.

Ο Στέλιος Ραγής τους άφησε μόνους και βγήκε από την τραπεζαρία. Ήταν και αυτός βαθιά ταραγμένος, αλλά απόλυτα χαρούμενος.

(Η συνέχεια την επόμενη Τετάρτη)